

Arrest

nr. 213 775 van 12 december 2018
in de zaak X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. MICHOLT
Maria van Bourgondiëlaan 7 B
8000 BRUGGE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 29 juli 2016 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 8 juli 2016 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 oktober 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. LECOMPTE, die *loco* advocaat S. MICHOLT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MUSSEN, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 22 januari 2015 het grondgebied binnen en diende op 23 januari 2015 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 7 april 2015 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) bevestigde deze beslissing bij arrest nr. 156 770 van 20 november 2015.

1.3. Op 5 april 2016 diende verzoeker een tweede verzoek om internationale bescherming in.

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 28 juni 2016 een beslissing tot niet inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

1.5. Op 8 juli 2016 nam de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13*quinquies*). Dit is de bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

“(…)

BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN – ASIELZOEKER

In uitvoering van artikel 75, § 2 / artikel 81 en artikel 75, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de heer, die verklaart te heten,

naam : T.

voornaam : K.

geboortedatum : 15.10.1984

geboorteplaats : N. N.

nationaliteit : China

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Op 28 juni 2016 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing van weigering van inoverwegingname van de asielaanvraag genomen.

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 (dertig) dagen.

(…)”

1.6. Bij arrest nr. 179 439 van 14 december 2016 verwierp de Raad het beroep tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juni 2016.

2. Over de ontvankelijkheid

Ter terechtzitting merkt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op dat uit de gegevens van het wachtregister blijkt dat ten aanzien van verzoeker op 26 oktober 2017 door de gemeentediensten tot een “afvoering van ambtswege” werd besloten. Gevraagd wat de actuele verblijfplaats van verzoeker is, vermits het adres [...] te Gent niet meer actueel is, verklaart de advocaat van verzoeker dit niet te weten. Gevraagd wanneer zij voor het laatst contact had met haar cliënt, verklaart de advocaat dat dit in 2016, met andere woorden, ten tijde van het indienen van het huidige beroep, was. Zij geeft toe niet te weten of verzoeker actueel nog in België verblijft, maar zij “denkt van wel”. Op de vraag of zij enig gegeven heeft waaruit de aanwezigheid van verzoeker in België kan blijken, dient zij echter ontkennend te antwoorden.

Naar luid van artikel 39, §7, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen geldt er een vermoeden dat

een vreemdeling het grondgebied heeft verlaten indien deze uit het bevolkingsregister werd geschrapt. Het betreft te dezen een weerlegbaar vermoeden. Nu blijkt dat verzoeker ambtshalve werd geschrapt en hij niet langer kon worden aangetroffen op zijn laatst bekende woonplaats en er geen nieuwe woonplaats bekend is, geldt te dezen het wettelijk vermoeden, bepaald in artikel 39, §7, van het voormeld koninklijk besluit van 8 oktober 1981.

Verzoekers advocaat brengt geen enkel concreet element aan, dat van aard kan zijn dit vermoeden te weerleggen.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen kunnen de beroepen, bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet, voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Vermits uit artikel 39, §7, van het voormeld koninklijk besluit van 8 oktober 1981 het wettelijk vermoeden volgt dat verzoeker het grondgebied heeft verlaten, besluit de Raad dat de bestreden beslissing werd uitgevoerd en aldus uit het rechtsverkeer is verdwenen, zodat dient vastgesteld te worden dat het beroep zonder voorwerp is geworden en om deze redenen onontvankelijk is.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf december tweeduizend achttien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. VERHAERT